

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica vameşului şi a fariseului

Bat, şi Mi se deschide şi intru cuvânt în cartea Mea de azi cu tine, popor al cuvântului lui Dumnezeu. Te hrănesc, fiule, din sărbătoare în sărbătoare, că nu mai am unde să mai poposesc pe pământ ca să-Mi lucrez lucrările Mele cele scrise în Scripturi să se împlinească acum. Vin să-ţi întăresc credinţa, tată, că numai la tine Mi-e gândul şi iubirea, căci tu eşti cel ce-L crezi pe Dumnezeu, Care Şi-a făcut cărare pe pământ acum, ca să-l poată pe om îmbia spre împărăţia Mea, spre iubire şi spre sfinţenie, şi ca să Mă pot Eu privi faţă în faţă cu omul, el cu Mine, şi Eu cu el, spre desăvârşirea venirii Mele iarăşi de la Tatăl la om. Amin.

O, copii din porţi, întăriţi pe poporul cuvântului Meu, tată, pe fiecare, după cum ştiţi că are nevoie, după cum ştiţi că-i trebuie creştere şi lucrare. Lucraţi, tată! Lucraţi-Mi poporul, căci voi aveţi în voi iubirea Mea, mila Mea de om, Duhul Meu Cel milos şi înţelepciunea Mea pentru facerea cea sfântă a omului. Pe omul cel neputincios pentru cele de sus în el, sprijiniţi-l pentru naşterea lui de sus, ca să poată el apoi cu împărăţia Mea în el, căci toate aşteaptă după înnoire, tată. Pe cei ce nu au darul umilinţei de duh, ajutaţi-i voi prin umilinţa voastră şi treziţi omul spre pocăinţă. O, nu vă temeţi de om, ci ajutaţi-l pe el, şi Eu vă voi plăti, tată. Umlinţa de duh este odihna Mea în om, şi aceasta voiesc Eu să aşez peste cel ce vine să ia de la voi legea iubirii de Dumnezeu şi apoi legea sfinţeniei, tată, legea care este scrisă pe poarta grădiniţei cuvântului Meu, şi pentru care tot poporul Meu trebuie să stăruiască şi mai mult, că e vremea să vină legea raiului pe pământ, cerul cel nou şi pământul cel nou, după cum iubitul Meu Ioan a văzut şi a zis: *«Am văzut un cer nou şi un pământ nou, căci cerul cel dintâi şi pământul cel dintâi au trecut, iar marea nu mai este; şi am văzut cetatea cea sfântă, Noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru Mirele ei, iar din tron un glas zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni şi va sălăşlui cu ei, şi ei vor fi poporul Lui, şi însuşi Dumnezeu va fi cu ei»*, şi a mai zis: *«Iată, noi le fac pe toate, şi cel ce însetează, să vină să bea în dar din izvorul vieţii, iar cel ce biruieşte va moşteni acestea şi îi voi fi lui Dumnezeu, şi el îmi va fi Mie fiu, iar fricoşii şi necredincioşii, spurcaţii şi ucigaşii, desfrânaţii şi fermecătorii, închinătorii la idoli şi tot felul de mincinoşi, partea lor este moartea a doua, iezorul, care arde cu foc şi cu pucioasă»*, după cum este scris.

O, poporul Meu de peste tot, te strig, tată, la viaţă cu iubire în ea, căci iubirea îl vindecă pe om de păcat şi se poartă ca o mamă cu fiii ei şi-i povăţuieşte pe ei. O, nu mai sunt duhovnici pe pământ, nu mai sunt! N-au oamenii cum să mai vină la Dumnezeu, căci omul de rând ştie că Dumnezeu este acolo unde oamenii Mi-au luat căsuţa şi hăinuţa şi unde cei ce stăpânesc peste ei cumpără şi vând sufletele oamenilor şi tainele lui Dumnezeu, dar Domnul e în inima omului, numai să fie trezit omul spre această comoară din el şi spre împodobirea ei apoi, şi iată, nu au oamenii învăţător pentru această înţelepciune peste ei. Cei ce învaţă pe om nu Mă au pe Mine de iubire a lor, nu Mă împart pe Mine cu învăătura Mea, ci o împart pe a lor, spre folosul lor, nu spre folosul omului, căci iubirea îl vindecă pe om de păcat şi de sine atunci când ea lucrează peste om, şi ca o mamă se poartă cu fiii ei şi îi îngrijeşte îndelung până ce iubirea ia faţă în ei, numindu-se ea împărăţia Mea înăuntrul omului credincios şi iubitor.

Când eram cu ucenicii Mei acum două mii de ani şi priveau mulţi la vorbirea Mea cu ei, veneau cărturarii şi fariseii şi vameşii şi dregătorii şi ascultau învăătura Mea cea peste ucenici, şi Mă uitam la unii din ei, care priveau de sus spre ceilalţi, fiind ei încredinţaţi că sunt drepti, şi atunci Eu le-am spus pilda a doi oameni care s-au dus la rugăciune înaintea Domnului, un vameş

și un fariseu, care stătea drept, rugându-se cu mulțumire pentru cele bune ale lui, pe când cel dintâi, vameșul, de departe, de unde sta, nu cuteza nici măcar ochii să-i ridice spre cer, ci numai își bătea pieptul rugându-se de mila lui Dumnezeu peste păcătoșenia lui, și acesta s-a smerit pe sine și așa s-a înălțat la Dumnezeu prin rugăciunea sa, iar celălalt s-a înălțat pe sine, și Dumnezeu l-a smerit pe el, neîndreptățindu-l pentru faptele lui, cu care el voia să se înalțe înaintea oamenilor, privindu-i de sus pe ei.

O, poporul Meu, umilința de duh este puterea lui Dumnezeu în om, tată. O, cine să-i învețe pe oameni această coborâre, care-i înalță pe ei spre înțelepciunea iubirii? Vino, tată, și cere înțelepciunea Mea peste tine, și stai la lucrarea facerii dacă vii! Vino, poporul Meu, să înveți să fii frumos și sfânt, și apoi să fii lucrător, tată, că Eu mult de tot îi învățam pe ucenici și le spuneam pilde fel de fel, căci mulți Mă priveau când Eu lucram peste ei și multă nevoie de învățătură aveau toți cei care Mă priveau când Eu îmi învățam ucenicii. Îi învățam pe ei față în față cu toți cei ce se strângeau pe lângă noi, așa cum și cu tine fac azi, poporul Meu, și așa luau cei mulți înțelepciunea iubirii și taina facerii omului, om născut de sus, la cuvântul lui Dumnezeu, tată, căci Eu eram cuvântul Tatălui, așa cum și azi sunt în mijlocul tău de la Tatăl venit, și în mijlocul ucenicilor Mei îmi nașteam cuvântul, așa cum și azi lucrez, că Mi-am făcut casă unde să vin, și din ea să ies învățător peste cei ce M-au aflat că sunt pe pământ cuvânt în mijlocul unui popor de ucenici. Amin.

O, taina umilinței de duh este învățătura Mea din ziua aceasta. Veniți și voi, fii ai lumii, veniți, tată, să auziți cuvântul Meu, care naște fii pentru Dumnezeu, căci Domnul poate și din pietre să-Și facă fii, precum este scris. Veniți și auziți glasul chemării Mele și despietriți-vă cerbicea, că este tare și de aceea nu puteți mai mult pentru sufletele voastre, care plâng în voi după viața ce va să vină pe pământ odată cu ziua Mea de mânie, care va lovi pe cei ce stau în necredință, în nelucrare mântuitoare și în nepăsare de Dumnezeu! Veniți, tată! Eu vă nasc și vă cresc dacă veniți. Veniți și vă faceți ucenici ai învățăturii Mele, că am cu cine să lucrez ca să vă îngrijesc creșterea! Cei ce se nasc, trebuie să învețe apoi lucrarea iubirii și a veghii sfinte până la venirea Mea, că mulți dau să se nască și, neveghind peste ei, se smintesc și mor iarăși, căci cei ce caută sminteală, vine duhul rău spre ei și le strică mintea și vederea și credința, și apoi le strică locul Meu din ei și apoi rămân în întuneric, bieții de ei, și pățesc ca fariseul, care era încredințat că este drept, și îi privea de sus pe cei din jurul lui, și făcea el aceasta înaintea Mea, iar Eu nu l-am îndreptățit pe el mai mult decât pe cel ce și-a văzut nevrednicia, aplecându-se cu zdrobire de inimă și cu ruga sa înaintea Mea.

Iată, cel ce se crede drept, acela îl disprețuiește pe aproapele său, și face aceasta înaintea Mea, și nu știe ce face dacă-și face așa. Unul ca acela cade în păcatul disprețuirii de om, și apoi îl judecă pe aproapele său și cade în judecata aproapelui său, așa cum a căzut fariseul cel din pilda de azi, care l-a judecat pe vameș, iar el s-a îndreptățit pe sine înaintea Mea prin duhul semeției, care-l ridică pe om spre căderea lui.

O, mult i-am învățat Eu pe ucenicii Mei, ca să învețe ei să știe cum să lucreze și cât să lucreze peste cei pe care ei îi ridicau din păcat, pecetluindu-i pe ei cu botezul cel pentru nașterea cea de sus, lucrare multă, tată, fiindcă lucrarea facerii trebuie să rămână mereu lucrătoare, mereu îngrijitoare apoi peste om.

O, caută, fiule, să nu-l strâmtorezi pe fratele tău. Dă-i lui prilej de creștere, dă-i pildă bună, și așa vei lucra înaintea Mea lucrare frățescă, pentru care Eu te voi răsplăti, că iată, am în mijlocul tău fii făcători, care știu de la Mine cum să lucreze cu fiecare, ca să-l aducă la Mine pe om, căci Eu am pus în aceștia duh iubitor de oameni, și dacă ar avea cum, ar lucra ei și ziua și noaptea pentru salvarea multora, și uită-te tu la lucrarea Mea și la lucrarea lor, căci seamănă cu a Mea lucrarea lor de învățătură, tată, numai să vrei tu să înțelegi aceasta, poporul Meu. O, ei sunt disprețuiți de cei iubitori de sine și care se îndreptătesc în sinele lor și care cad apoi prin semeție, căci omul când se ridică, atunci cade în ispita diavolului și apoi cade în păcatul judecării

aproapelui, căci el nu știe să vadă și să înțeleagă lucrarea facerii omului prin cei ce-L fac pe Dumnezeu în om, și apoi cad unii ca aceștia în păcatul judecării aproapelui, și iată câtă învățătură îți trebuie ție, poporul Meu, și câtă iubire dau Eu să-ți pun în inimă ca să înțelegi ce-ți spun, căci cine n-are iubire nimic nu poate, nimic nu este unul ca acela. O, vino, tată, să te smerești cu mintea ta ca să-ți dau Eu minte, că iată ce fac cu mintea lor cei ce se smintesc, cei ce judecă după mintea lor, semețindu-se ca să cadă! Dar Eu, Domnul, îi îndemn pe ei la pocăință și le spun să deschidă bine ochii, căci diavolul e gata să lovească în ei pentru lucrarea lor cea rea, fiindcă diavolul îmi cere Mie voie când voiește să-i arate omului păcăleala pe care i-a făcut-o, și Eu sunt Cel Care-i poruncește diavolului să-și arate fața sa cea vicleană, cu care-l trage pe om de pe calea Mea. Eu sunt Cel ce-l las pe om în ispita diavolului când Eu îl văd că lucrează cu iscodire, cu judecată, cu semeția cea care-l cade pe om în ispită, iar cei semeți sunt cei ce au iubire de sine, și aceasta îl duce pe om la cădere. Eu însă, ca un tată milos îi îndemn la pocăință pe cei batjocoritori și îi aștept pentru iertare dacă se vor lăsa spre duh umilit, iar dacă nu vor lua în ei lucrarea umilinței, vor rămâne încă slujitori potrivnici, care, precum năpârca, își împart limba lor în dreapta și în stânga ca să rădă ei de agoniseala Mea, numai că ei nu știu că se luptă cu Mine și nu cu omul, și dacă nu înțeleg aceasta, ei vor vedea. Amin.

O, fii ai lumii, sculați-vă și voi, tată, din așternutul vostru și căutați-vă trezirea, că vine plata pentru orice faptă, iar voi sunteți nevegheți pentru ziua aceea. Grăiesc cu voi ca un tată, că Mie milă de voi. Numele Meu cel mare este tot mai pitit acum dinaintea oamenilor prin cei care le spun că nu este Dumnezeu și că sunt numai ei. Fiara cea roșie și proorocul mincinos sunt și mai tari acum împotriva lui Dumnezeu și împotriva omului, căci necredința e tot ce a mai rămas pe pământ în urma nebuniei omului cel căutător de putere și de slavă pe pământ. Sculați-vă, voi, fii ai lumii, și căutați pe Dumnezeu, Care vă poate salva din întuneric! Vine ziua Domnului și se vor face mormane peste mormane casele oamenilor și trupurile lor, case una peste alta, oameni unii peste alții, și aceste făcături ale fărădelegii se vor desface și vor cădea peste oameni și-i vor strivi, și tot ce stă împotriva vederii omului ca să nu-L vadă omul pe Dumnezeu, totul va cădea, și va rămâne Domnul față în față cu omul, și Mi-e milă de om și îl strig pe el: Vino, omule, afară, vino la lumină, tată, și te fă prunc la iubire și la faptă, căci tu stai numai în păcate! Vino să te iert și să te împruncesc prin iertare, căci scris este: *«Până nu veți fi ca pruncii nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu»*, iar prunc aceasta înseamnă: nerăutate și iubire, iertare și pace, Dumnezeu cu omul, tată și fiu, căci pruncii sunt cei ce au tată și îi spun lui tată al lor. Amin.

Veniți, voi, fii ai lumii! Ieșiți din lume și faceți-vă popor al lui Dumnezeu, și apoi voi veți vedea, și veți vedea că Dumnezeu v-a spus vouă acest cuvânt de dor, strigându-vă pe voi spre El. Amin, amin, amin.

04/17-02-2008